

УДК 338.486

Нагорняк Галина, Малюта Людмила, Кузь Тетяна

Nagornyak Galina, Malyuta Lyudmila, Kuz Tatiana

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**ОСНОВНІ ЗАСАДИ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ З НАДАННЯ
ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ У МІЖНАРОДНОМУ РОЗРІЗІ
BASIC PRINCIPLES OF REGULATION OF ACTIVITIES FOR
PROVISION OF TOURIST SERVICES IN THE INTERNATIONAL
SECTION**

Туризм як комплексний вид економічної діяльності характеризується найвищим ступенем еластичності до природних (екологічних), загальноекономічних, соціальних і політичних змін у будь-якій державі. Важливим є прийняття Кабінетом Міністрів України Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 р., метою якої є формування сприятливих умов для активізації розвитку сфери туризму та курортів згідно з міжнародними стандартами якості та з урахуванням європейських цінностей, та її вплив на розвиток правового регулювання діяльності з надання туристичних послуг в Україні. Особливу увагу зосереджено на порівняльному аналізі Закону України «Про туризм», Закону України «Про захист прав споживачів» та відповідних Директив ЄС. Діюче законодавство України регулює основні аспекти відносин, пов'язані з діяльністю з надання туристичних послуг, однак велика кількість норм такого законодавства має загальний характер, що створює основу для їх різноманітного тлумачення судовими органами. Чинне законодавство, яке регулює електронну комерцію, звичайно, сприяє розвитку сучасної туристичної діяльності, але, разом з цим, відсутність у ньому норм, що регулюють конкретну організацію подорожей та їх придбання в мережі

Інтернет, у Законі «Про туризм» не надає такого ж захисту українським споживачам, як ЄС своїм громадянам.

Міжнародно-правовими документами, що стосуються діяльності з надання туристичних послуг, встановлено, що вони не є загальнообов'язковими, і в більшості випадків мають рекомендаційний характер. Вони дають можливість обирати, приєднуватися до того чи іншого документа чи ні, не визначають чітких термінів імплементації норм у законодавства держав, що спричинює створення різного внутрішньо-правового регулювання туристичної діяльності, зважаючи на різні потреби держав. Розвиток туристичної індустрії вимагає створення універсальних міжнародно-правових норм, які допоможуть зробити її доступнішою для туристів, прибутковішою для держав та тих, хто продає туристичні послуги. На сьогодні існують лише м'які норми на міжнародному рівні, які розглядають туризм з точки зору права людини на відпочинок (наприклад, Глобальний етичний кодекс туризму), але для ефективного уніфікованого міжнародно-правового регулювання діяльності з надання туристичних послуг необхідно створити єдине загальнообов'язкове визначення поняття туризму та туристичної послуги, яке буде включати в себе право людини на відпочинок, різноманітні похідні та додаткові послуги, що забезпечують туристичну подорож, розвиток сучасних ІКТ, та акцентуватиме увагу на захисті більш вразливої сторони, туриста, який часто, подорожуючи до іншої країни, стикається з порушенням своїх прав та проблемами їх ефективного захисту.

Перелік посилань:

1. Бібік Н.В., 2009. Індикатори сталого розвитку: міжнародна практика та українські реалії. Економіка і регіон, № 2 (21), с. 43-48.
2. Галасюк С.С., 2015. Проблеми управління сферою туризму України в умовах сьогодення. [online]. Доступно: <<http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/3534>>